

overbevise mig om, at Politiet med en Magt af omtrent 20 Mennesker eller noget Mindre i en Mai-Nat ikke skulde have kunnet kjende nogen af de 6 à 800 Uroftifere, der have været samlede, og jeg har heller ikke kunnet overbevise mig om, at det skulde være aldeles umuligt nu, efterat en saa lang Tid er hengaaet, siden disse Uroligheder fandt Sted, at kunne udfinde nogen af de Skyldige deri, thi det er meget ofte Tilfældet, at naar man troer, at Tanken om at bringe Sagen under videre Undersøgelse og under yderligere Forhør er opgiven, da træde Deeltagerne mere aabent og usorbeholdent frem og sætte en Vre i, at have været med, og det kan ikke feile, at der i Roeskilde By maa findes over hundrede Personer, som kjende enkelte af de Uroftifere, der have deeltaget i Tumulten. Den ærede Rigsdagsmand fra Præstø (H. Hage) anførte, at Roeskildeb. Beboere havde vist en særdeles Langmodighed, en særdeles Taalmodighed ved saalænge at taale denne Mand i deres Midte, men at det var den sidste Draabe, som fik Bægeret til at flyde over, og at han altsaa i Grunden ansaae dem for at være i deres gode Ret til paa den stete Maade at fordrive en Mand, som havde en saa almindelig Uvillie mod sig. Jeg troer nu ikke, at denne Argumentation kan holde Stil, naar Sagen her kommer frem for Folkethinget; der synes at skjule sig en meget stærk fremtrædende Uvillie mod Personen. I det Dieblis, vi omtale denne Sag, maae vi tage Hensyn til selve Sagen, som den foreligger, og ikke til Personen — det er en mig aldeles ubekjendt Mand; hvorom Talsen er her — og ligesaa lidt som jeg skal vove paa at angribe en Mand, der er værgeløs, og som ikke har nogen Forsvarer her i Thinget, ligesaa lidt bør nogen Folkethingsmand angribe ham, naar hans Sag kommer under Forhandling her; jeg vil derfor blot se hen til Sagen, selv. Naar det er bebrejdet den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at han har givet denne Sag meget for store Dimensioner, saa maa jeg sige, at jeg ikke kan tiltræde denne Opfattelse; det forekommer mig, at han har givet Sagen de rette Dimensioner. Hvad der foreligger, er et Tilfælde af Selvtægt, og Selvtægt er Begyndelsen til Oprør, og selvfølgelig

troer jeg ikke, at Folkethinget kan see Sagen i et andet Lys, end den er seet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds, naar det vil bedømme den rigtig. Der er tillige advaaret imod at behandle denne Mand anderledes, end vi vilde behandle en anden Mand, en lojal Medborger. Jeg maa sige, at det er en egen Opfordring; en lojal Medborger maae vi antage, at vi anderledes vilde værne om, naar der i det Hele taget er Tale om en Mangel paa Værn om hans Borgerrettigheder, end ligeoverfor en illojal politisk Modstander; men jeg troer rigtignok, at man ligeoverfor sine Modstandere i politiske Meninger bør være meest retfærdig, og jeg troer derfor ikke, at Folkethinget som lovgivende Forsamling kan behandle Sagen paa anden Maade, end der er skeet ved de Indstillingspunkter, som ere fremkomne. Jeg skal imidlertid ikke være den Æneste, der skal fastholde det første Indstillingspunkt, deels fordi jeg kun vilde have meget lidt Haab om at sætte det igjennem, og deels fordi jeg ikke skal kaste dette Stridens Vble ind i Forsamlingen; hvis de andre Medlemmer af Udvalgets Majoritet frasaalde det, skal jeg ogsaa meget villig frasaalde det, men jeg troer, at Sagen maa staae reen og klar for Folkethinget, og det vil se vi, at den gjør, naar vi vedtage Indstillingspunkterne, som de have foreligget; for den lovgivende Forsamling maa Manden ikke behandles partisk; vi maae ikke handle efter Stemning, men efter Retfærdighed, og jeg troer, det geraader en civiliseret Stat til meest Vre, jo bedre den kan værne om Statsborgernes Rettigheder, hvad enten de ere Modstandere af den bestaaende Regjering eller af det bestaaende System eller ikke. Det er derfor i Retfærdighedens Navn, jeg skal tillade mig at fastholde Indstillingerne, som de foreligge.

Rosod: Jeg skal ikke indlade mig paa Enkeltighederne ved Oprindene i Roeskilde og de Forhold, hvorunder Dirckind Holmsfelds Eieendom, Maglekilde, er bleven bestadiget, men det forekommer mig, at hvormeget man end kan paaberaabe sig, at Folkethinget skal være upartisk eller deslige, troer jeg dog ikke, at den Grund har synderlig Vægt, at vi af lutter Frygt for ikke at synes partiske skulle stemme for dette